

E 163/64

W. 6/64

Kurier Szczeciński

ROK ZAŁOŻENIA — 1945
WYD. AB
Cena 50 gr Nr 143 (6173)
PIĄTEK, 19. VI. 64 r;

Piąty dzień obrad

Zjazdowej dyskusji ciąg dalszy Wystąpienie I sekretarza KW PZPR w Szczecinie Antoniego Walaszka

WARSZAWA PAP. Dziś obradujący w Warszawie IV Zjazd PZPR kontynuował w dalszym ciągu dyskusję nad sprawozdaniem Komitetu Centralnego i wytycznymi rozwoju gospodarstwa PRL na lata 1966 — 1970.

Obradom przewodniczył I sekretarz KW PZPR w Rzeszowie — WŁADYSŁAW KRUCZEK.

Podczas wczorajszej debaty zabrał głos m.in. I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Szczecinie, pos. A. WALASZEK.

GŁOSY W DYSKUSJI ZJAZDOWEJ zamieszczamy na str. 2.

W NARZĘDZIOWNI „Junaka” brzydca Wacława Kalmasa stanęła na warcie produkcyjnej. Robotnicy podjęli się wykonać w 100 procentach plan produkcyjny, przypadający na ich udział mimo braku 2 pracowników przebywających na urlopie.
NA ZDJĘCIU: brzygdzista Wacław Kalmas.
Foto — ST. CIEŚLAK

Szczecin w dniach Zjazdu

NOWE CZYNY

W dalszym ciągu otrzymujemy meldunki o zaciąganiu wartości produkcyjnych i zobowiązaniach podejmowanych przez poszczególne zakłady dla uczczenia IV Zjazdu.

Pracownicy wydziału wykonawstwa Szczecińskiego Zjednoczenia Budownictwa zobowiązali się wykonać do 30.IX. br. adaptację projektu budynku mieszkalnego z technologią tradycyjnej na technologię uprzemysłowioną, wielkopłytową. Ponadto wykonają oni w tym samym terminie projekt organizacji placu budowy dla Szczecińskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Miejskiego Nr 2, pod szkołą sławianą metodą uprzemysłowioną. Wie le cennych zobowiązań podjęli również pracownicy innych działów Zjednoczenia.

O pełnej realizacji dalszych zobowiązań donosi nam załoga SPBM-2. W wyniku starań o obniżkę kosztów własnych, przedsiębiorstwo to uzyskało na budowach w Policach i przy ul. Willowej oszczędność w kwotę 106 tys. zł. Ogólna wartość zobowiązań produkcyjnych podjętych przez załogę SPBM-2 wynosi 1 093 tys. zł. Zrealizowano już zobowiązania wartości 886 tys. zł. Czynny społeczne załogi szacuje się na 600 tys. zł.

O realizacji podjętego czynu społecznego przy budowie drogi wodzącej do kąpieliska „Arkonka” zameldowało Wojew. Przedsiębiorstwo Robót Drogowych. W czynie tym uczestniczyło 200 pracowników tego zakładu. Z podjętych czynów społecznych i produkcyjnych wywiązała się również załoga Wojew. Zakładów Poligraficznych i Wyrobów Papierniczych Przemysłu Terenowego. Dzięki zwiększeniu wydajności pracy miesięczny plan produkcji zostanie tu wykonany przed terminem. (Dyl)

Na zdjęciu: górnicy z kopalni „Bolesław Smiały” wręczają tow. Władysławowi Gomułce album — pamiątkę z pobytu w tejże kopalni na uroczystościach barburkowych w 1963 r.
CAF — Fot. Rosiak

N. Chruszczow na wyspie Fionia

Serdeczne powitanie w mieście Andersen

KOPENHAGA PAP. Stołeczka Wyspa Fionia, Odense, serdecznie witała w czwartek premiera rządu radzieckiego Nikitę Chruszczowa. Przy wejściu do przybrzożonego duńskimi i radzieckimi flagami ratusza powitał gości burmistrz Odense, Larsen. Plac przed ratuszem wypełniły niezliczone tłumy mieszkańców miasta.

PO ZWIEDZENIU RATUSZA Chruszczow udał się do domu muzeum wielkiego bajkopisarza Hansa Christiana Andersena. I tu zgromadziło się wielu witaających. Jeszcze nigdy ten skromny, lecz słynny na cały świat domek nie oglądał tak wielkiego skupiska ludzi. Na progu muzeum powitał Chruszczowa zastępca dyrektora K. Nilsen.

Przed wizytą na ratuszu Odense Chruszczow odwiedził szkołę rolniczą w miejscowości Datum na Wyspie Fionia i zapoznał się z jej pracą.

Przewodniczący rady rolniczej Danii, Anders Andersen, podejmował Chruszczowa i towarzyszące mu osoby lunchem. Obok gości radzieckich w lunchu wzięli udział premier Krag,

ministrowie oraz słuchacze i wykładowcy szkoły rolniczej. Wczoraj wieczorem Chruszczow wraz z towarzyszącymi mu osobami powrócił do Kopenhagi.

Spotkanie z misją ONZ

NOWY JORK. W siedzibie Organizacji Narodów Zjednoczonych podano do wiadomości, że specjalna misja, którą Rada Bezpieczeństwa powołała dla zbadania sytuacji na granicy Politycznego Wietnamu i Kamboży, spotka się w poniedziałek z szefem państwa Kambodży, księciem Sihanoukiem.

Zamiast w niedzielę, następny numer „KURIERA” ukaże się jutro
W SOBOTĘ
w godzinach popołudniowych
12 STRON!

Czy wzięłeś już udział w grach jubileuszowych

„GRYFA”
Dla uczestników gier od 368 do 375 gry Dyrekcja SGL „Gryf” przeznaczyła 79 premii pieniężnych w tym główna wygrana w wysokości

50000 zł

1667-K

2 lata za groźby zabicia Johnsona

NOWY JORK. Były marynarz Norman Estes, został skazany na dwa lata więzienia za groźby dokonania zamachu na życie prezydenta Johnsona. Estes wysłał dwa listy do tajnej policji w Waszyngtonie, za podważając, iż zamierza zabić prezydenta.

Pani Nhu targuje się

PARYŻ. Osiatłona pani Nhu odbywa obecnie wędrowkę po wydawcach paryskich oferując im rękopisy swych pamiętników. Domaga się ona „bagatelnej” sumy miliona nowych franków (200 tysięcy dolarów) oraz 80 proc. zysków ze sprzedaży pierwszych 5 tys. egzemplarzy. Ta „pielgrzymka” pani Nhu budzi w paryskich kołach wydawniczych pewne zaciekawienie, a nawet zdziwienie, gdyż powszechnie wiadomo, iż podpisała ona już kontrakt na wydanie swych wspomnień z firmą wydawniczą „Presses de la Cité”. Czyżby Nhu starała się podbić cenę?

Scena z aktu I-go. Cezar (Jan Szulc) i Kalpurnia (Irena Jędrzejewska). U dołu „żywy posąg”.

Foto — Franciszek MYSZKOWSKI

Z występów
gościnnych
Teatru
Bałtyckiego

JULIUSZ CEZAR

BALTYCKI Teatr Dramatyczny w Koszalinie obchodził niedawno swoje X-lecie. Trudna i burzliwa była droga jego rozwoju — obserwowaliśmy ją często z niepokojem, zawsze z zyczliwością. Od kilku lat — ściśle od czasu objęcia dyktacji przez dyr. Aleksandra, później przez dyr. Maciejowskiego a obecnie pod kierownictwem dyr. Lecha Komarnickiego — teatr koszański stał się w pełni autentyczną placówką życia kulturalnego, spełniająca trudne a odpowiedzialne zadania w swoim środowisku. Ambitny i rożnorodny jest repertuar tego teatru, coraz staranniej dobiera zespół. Wystarczy dla przykładu zestawić obecne przedstawienia szekspirowskiego „Juliusza Cezara” z niechlebnej pamięci „Dama Kameliowa”.

„Juliusz Cezar” należy do najtrudniejszych i dlatego dość rzadko granych sztuk szekspirowskich. Cykl dramatów rzymskich jest mniej przejrzysty od cyklu „krolewskiego”. Wprowadzając do tragedii Rzym republikański w przelomowym okresie jego walki z cesaryzmem, Szekspir dał w tej sztuce rodzaj uderzającego reportażu, w którym postaci główne bohaterów nie są — jak w innych sztukach — mocno zarysowane, a często są pełne sprzeczności. Nie ma tu też jeszcze owego skutecznego „mechanizmu historii”, jest wielkie zamieszanie, przyczyna tragedii bywa przypadkiem: Cezar mógłby nie zginąć, gdyby usłuchał ostrzeżeń wieszczki, Brutus mógłby zwyciężyć, gdyby wprowadzony w błąd Kasjusz nie popełnił samobójstwa. Owe „gdyby” można byłoby mnożyć, aż do paszawskiego „gdyby Kleopatra miała nos krótszy, wny byłaby obrazem świata... W tym świecie wszelkich możliwości pewna jest tylko, zmienność nastrojów mas, które „szlachetnym zowić tego, kto przed chwila był nienawistny”.

Kim był Cezar i jego wrogowie? Czy śmierć jego była tragiczną pomyłką, czy słuszną karą za niepomaganą żądzę władzy? Prózno szukalibyśmy odpowiedzi na te pytania, do dziś zresztą nie rozstrzygnięte przez historyków, a będące wciąż żywym tematem dla li-

teratury („Boski Juliusz” Borchowskiego). Nie znajdziemy też również w pięknej sztuce Szekspira wystawionej z wielką starannością przez Teatr Bałtycki. Mamy tu jednak sporo pięknych ról, w dobrym lub na wet świetnym wykonaniu. A więc rola Antoniusza w znakomitej, bogatej interpretacji LECHA KOMARNICKIEGO. Samego Cezara — nieco sceptycznego dyktatora, który — jak podejrzewa Swetoniusz — sypu władzy dobrowolnie i świadomie decyduje się na śmierć. Tę postać pełną sprzeczności przedstawił w b. interesującej kreacji JAN SZULC. Dużo siły zawarł w postaci Brutusa WOJCIECH STANDELLO. Nie co prymitywny wydawał mi się w pierwszych scenach Kasjusz w interpretacji WOJCIECHA KOSTECKIEGO, który jednak

w scenach końcowych zagrał rolę przekonywująco. No i mimo że innych postaci, na ogół dość przedstawionych „Z wyjątkiem postaci z „tłumem”: w opole sceny zbiorowe, a zwłaszcza bitwa pod Filipi, były najsłabszą stroną przedstawienia. I chyba niepotrzebnie reżyser (LECH KOMARNICKI) wprowadził je w takim wymiarze do przedstawienia, należało raczej potraktować je umownie — tak jak to b. szczęśliwie uczyniono z postaciami żywych posągów, doskonale uzupełniających protą scenografię WIESŁAWA LANGE.

Mimo tych zastrzeżeń przedstawienie trzeba uznać za udane. Wytlumaczone też będzie na zakończenie toruńskiego Festiwalu. Sympatycznemu zespołowi życzymy sukcesu!

FELIKS JORDAN

Szczecińscy harcerze - mocnym ogniwem ZHP

„Kurier” rozmawia z naczelnikiem Harcerstwa — Wiktorem Kineckim

JAK już informowaliśmy, niedawno przebywał w Szczecinie naczelnik Związku Harcerstwa Polskiego — hm Wiktor KINECKI wraz z członkami Prezydium Rady Naczelnej ZHP — hm Cz. Dejarowiczem i hm P. Kładką. Przed zakończeniem wizyty gości w naszym mieście reporter „Kuriera” poprosił W. Kineckiego o krótką rozmowę.

— WRAZ z całym społeczeństwem Związku Harcerstwa Polskiego aktywnie uczestniczył w przygotowaniach do IV Zjazdu PZPR. We wszystkich naszych ogniwach trwała żywa dyskusja młodzieży nad tematami na IV Zjazd Partii. Jej wyrazem są m. in. zloty, spotkania i konferencje młodzieży z udziałem delegatów na IV Zjazd. Na takie właśnie spotkanie przybyliśmy do Szczecina. Było ono bardzo pożyteczne i świadczyło o dużej prężności szczecińskiego harcerstwa oraz bratnich organizacji młodzieżowych.

— Szczecin jest miastem portu i morza. Sprawy wychowania morskiego są niewątpliwie ważnym momentem w działalności harcerskiej i to chyba nie

tylko na terenach położonych w bezpośredniej bliskości morza?

— Ostatnie poszerzone Plenum Rady Naczelnej ZHP zwołane było do Gdańska. Poświęciliśmy je wyłącznie zagadnieniom morskim, uważając, że zbliżenie młodzieży do problemów morza, wiedzy o nim, a zwłaszcza rozwijającej się gospodarki morskiej powinno dominować w programowej działalności całego harcerstwa. Efekt tej działalności musi być przede wszystkim dopływ młodych kadr do różnorodnych dziedzin gospodarki morskiej, a więc nie tylko poznanie „romantycznej” pracy marynarzy, ale zbliżenie do trudnych zawodów pracowników stoczni, portów, rybołówstwa.

— Pozyskanie nowych kadr — to więc zadanie nr 1?

— WŁAŚNIE. A kształtowaniu ich musimy zacząć od harcerstwa.

Musimy mieć więcej młodych żeglarzy — a więc tych, którzy nie boją się wody i ją dobrze znają. Zapoznawaliśmy się z doświadczeniami i planami pracy w tym kierunku szczecińskiej Chorągwi Harcerzów. Ich najważniejszym wyrazem jest projekt budowy wielkiego ośrodka morskiego w Dąbiu. Projekt ten całkowicie poświęcamy. Szczecin — największy port na Bałtyku — musi mieć własną i dobrze wyposażoną bazę wychowania morskiego. Inwestycja, która obejmując szczecińskich harcerzy, opłaci się sowicie.

Z wielkim zadowoleniem stwierdziliśmy, że harcerstwo ma wielkie oparcie u wojewódzkich władz partyjnych, z ogromnym osobistym udziałem i sekretarza KW PZPR — Antoniego Walszka, władz terenowych, wojska i zakładów pracy Szczecina. Daje to rekonie, że budowa ośrodka w Dąbiu spotka się z pełnym zrozumieniem i pomocą. O tę pomoc gorąco apelujemy do całego społeczeństwa szczecińskiego.

— Jakie wrażenia wywołało z kontaktów i spotkań ze szczecińskim aktywnym harcerskim?

— SŁUSZNIJE ukierunkowana jest praca Chorągwi i jej promocyj. Hasła: „Kadra i praca dla morza, pomoc środowisku”, i specjalna odznaka chorągwiarska, podkreślająca wagę tych zadań — to dobre i godne

popularyzacji kierunki. Poza tym bardzo nam się podobała wasza kadra — młoda, pełna zapału i entuzjazmu. Jednym słowem szczecińska Chorągiew jest mocnym i dobrym ogniwem całego harcerstwa.

Jest w tym niemały udział szczecińskiej prasy i redakcji „Kuriera Szczecińskiego”. „Harcerski trop”, bardzo nam się podobał i serdecznie redakcji dziękujemy.

Rozmawiał: K. KULIG

W zależności od stanu kieszeni...

W przyszłym roku co piąte, a pod koniec następnego pięćdziesiątki już co drugie budowane w mieście mieszkanie będzie mieszka niem spółdzielczym.

SKORO więc spółdzielczość staje się ruchem powszechnym, masowym, należy dostosować i ceny spółdzielczych mieszkań do stanu kieszeni przyszłych spółdzielców. Chodzi o standard wyposażenia mieszkań.

Władze spółdzielczości mieszkaniowej postanowiły więc zróżnicować całe budownictwo spółdzielcze według czterech standardów wyposażenia i trzech rodzajów budownictwa.

Mieszkania tzw. pierwszego standardu stanowią będą około 38 proc. całego spółdzielczego budownictwa, a koszt metra kwadratowego netto takiego mieszkania wyniesie tu około 1 900 zł. Będą one miały wyższy standard wyposażenia.

Druga kategoria mieszkań spółdzielczych — to mieszkania o słabszym standardzie wyposażenia, w cenie około 1 650 zł za metr kwadratowy. Przewiduje się budowę takich domów przede wszystkim na przedmieściach i w pobliżu dużych zakładów pracy. Uzpełnienie standardu wyposażenia — według założenia — nie powinno nastręczać trudności.

Trzecia kategoria — to domki jednorodzinne na terenach niezurbanizowanych, wyposażone w światło elektryczne, źródło wody i drogę dojazdową. Będą to domki z ogródkami, budowane w pobliżu miast i zakładów pracy.

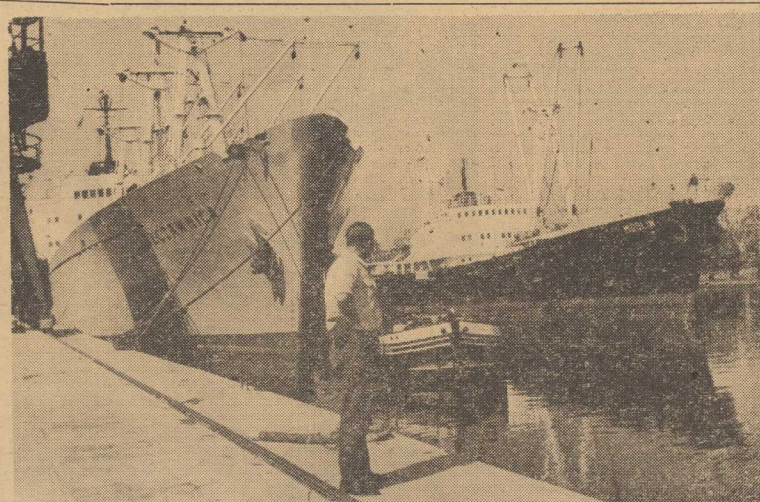
Czwarta kategoria spółdzielczych mieszkań obejmą małe budynki wielorodzinne, budowane przede wszystkim przez spółdzielnie własnościowe, przeznaczone dla tych kandydatów, którzy będą w stanie ponieść większe koszty za wysoki standard wyposażenia.

Przyjmując ten kierunek dalszego rozwoju spółdzielczości mieszkaniowej w Polsce za ogólnie słuszny i pożytkowany obiektywnymi warunkami, wypada jednak zauważyć, że obydwiel oszczędzający na spółdzielcze mieszkanie powinien mieć zapewnioną możliwość wyboru mieszkania o wyższym lub niższym standardzie wyposażenia. Jeżeli zechce płacić za mieszkanie lepiej wyposażone kosztem większych osobistych wyrzeczeń, nie powinno dla niego mieszkanie takiego zabraknąć.

Tok.

W Porcie
Szczecińskim

Foto — St. CIESLAK

Muzykalna Ziemia Lubuska

Ponad 70 społecznych ognisk muzycznych i baletowych, z tego połowa na wsi, działa w woj. zielonogórskim...

Patronat nad społecznym ruchem muzycznym w tym regionie sprawuje Lubuski Oddział PTM im. Henryka Wieniawskiego...

Międzynarodowy Festiwal Jazzowy w Pradze

USTALONY już został termin Międzynarodowego Festiwalu Jazzowego w Pradze...

65 lat „Słowika”

Niedawno obchodzili 65-letnie święto powstania chóru polonijny „Słowik” z Hamburga...

Uczennica Harry’ego Belafonte zaśpiewa w Sopocie

(KORRESPONDENCJA WŁA SNA Z NOWEGO JORKU)

Salka Ionia w mroku Joan Toliver wykonuje sześć piosenek. Większość to bluesy i spirituals...

OCENĘ jej umiejętności wokalnych i interpretacji pozostawiamy jednak jurorom i polskiej publiczności...

— Spiewam dopiero od dwóch lat. Jestem samoukiem. Jednakże atmosfera muzyczna w domu sprzyjała od wczesnego dzieciństwa...

— Startowała pani z samym Belafontem?

— Tak. Harry zaangażował mnie na trzymiesięczne tournée po USA i Kanadzie...

spśród kilkudziesięciu kandydatek. Współpraca z Harrym ułożyła mi się bardzo dobrze...

— Gdzie jeszcze spiewałam? — Powtarzam moje pytanie Joan...

— Czu to prawda, że napisała pani muzykę i słowa do niektórych wykonywanych przez siebie piosenek?

— Oczywiście. Spróbowałam sił w tej dziedzinie...

— Czu którąś z nich usłyszymy w Sopocie?

— Być może. Nie wiem jeszcze, co będę spiewała na Festiwalu Piosenek...

ZNANY szczeciński trębacz jazzowy Andrzej Mazurkiewicz uda się w lipcu wraz z warszawskim zespołem „Bossa Nova Combo”...

Koncert organowy w katedrze kamińskiej

WYDARZENIEM artystycznym dużej wagi będzie inauguracyjny koncert organowy w Kamiennym Kościele...

W. LUTOSŁAWSKI laureatem „Trybuny Kompozytorów”

NASZ czołowy kompozytor Witold Lutosławski jest już po raz trzeci w tym roku laureatem poważnych międzynarodowych wyróżnień...

Nadia wybiera się do Polski

PRZED IV MIĘDZYKRAJOWYM FESTIWALEM PIOSENKI W SOPOCIE

Na zajęciu: uroczą Greczynką Nadia Constantinovna Piatkovska zaśpiewa w Sopocie polską piosenkę „To nie ja” Piętoskiego i Tylickiego...

— A ty? — indagował dalej, jak by nie słyszał wymówki. Jesteś zomaty?... — Byłem, ale już nie jestem. Ojciec uśmiechnął się szerzej...

Odszedł nie odwracając głowy. Jak się później okazało, była to jego ostatnia wizyta. Zygryd nie odczuł żalu po odejściu ojca...

— Nazywam się Frank. John Frank — przedstawił się nieznanemu. — Pan chyba przypomina sobie moje nazwisko... — powiedział podniesionym, zdecydowanym głosem...

